

Riigi Teataja

Nr. 21.

13. märtsil 1928 a.

Nr. 21.

- Art. 105. Rahukohtu trahviseaduse § 29 muutmise seadus.
106. Kriminaalkohtupidamise seaduse § 177 muutmise seadus.
107. 1929—1930 a. põllumajanduse üleskirjutamise seadus.
108. Eesti-Vene rahulepingu põhjal Vabariigi Valitsusele üleantud väärtpaberite tagasiantmise seadus.
109. Otsus riigimajades riigiteenijate elukorterite üürihinna normeerimise juhtnööride kinnitamise kohta ja juhtnöörid.
110. Määrus viina, piirituse, piirituse jätiste, pudelite ja kastide müügihindade kohta.
111. Määrus tasumaksmise kohta kinnitusköökide ja -ameti liikmetele.
112. Otsus eriveotariif nr. 36 muutmise ja täiendamise kohta.
113. Otsus sadamamaksude-tariif nr. 22 täiendamise kohta.
114. Sundmääruse täiendus lihakaupluste ruumide, liha müügi ja veo kohta Tallinnas.
115. Sundmääruse täiendus vorstitehaste kohta Tallinnas.
116. Sundmäärus alkoholsete jookidega kauplemise aja ja korra kohta restoranides ja seltside einelaudades Viljandimaal.

Riigikogu poolt 1. märtsil 1928. a. vastu võetud

105. Rahukohtu trahviseaduse § 29. muutmise seadus.

Rahukohtu trahviseaduse § 29. (R.T. nr. 8 — 1918.) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 29. Valitsusvõimude kui ka omavalitsuseasutuste seaduslike korralduste, nõudmiste ja määruste mittetäitmise eest trahvitakse süüdlasi, kui selles seaduses teist trahvi ei ole määratud:

arestiga mitte üle ühe kuu või rahatrahviga mitte üle 100 krooni.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Abisekretär J. Piiskar.

Riigikogu poolt 1. märtsil 1928. a. vastuvõetud

106. Kriminaalkohtupidamise seaduse § 177. muutmise seadus.

Kriminaalkohtupidamise seaduse § 177. (R.T. nr. 81/82 — 1924.) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 177. Kaebusele rahukohtunikku lõplikkude otsuste peale lisatakse juurde kautsjon 2 krooni suuruses ja rahukogude kui teiseastme kohtute lõplikkude otsuste peale 10 krooni suuruses. Ilma kautsjonita kaebust vastu ei võeta. Esitatakse kaebus kassatsiooni-kaebuse esitamise viimasel tähtpäeval, võidakse maksta kautsjon ka veel järgmisel tööpäeval. Kaebuse tagajärjeta jätmisel läheb kautsjon riigi kasuks, kaebuse rahuldamisel antakse kautsjon kaebajale tagasi. Kautsjoni maksmisest on vabastatud riigi- ja omavalitsuseasutused, vahiallolevad kohtualused, isikud, kellele antud vaesuseõigus, ja maksuõigetuks tunnustatud võlgnikud.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Abisekretär J. Piiskar.

Riigikogu poolt 1. märtsil 1928. a. vastuvõetud

107. 1929.—1930. a. põllumajanduse üleskirjutamise seadus.

§ 1. Põllumajanduse üleskirjutamine vabariigis teostatakse 1929.—1930. aastal.

§ 2. Vabariigi Valitsusel on õigus anda korraldavaid määrusi põllumajanduse üleskirjutamise teostamiseks.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Abisekretär J. Piiskar.

Riigikogu poolt 1. märtsil 1928. a. vastuvõetud

108. Eesti-Vene rahulepingu põhjal Vabariigi Valitsusele üleantud väärtpaberite tagasiandmise seadus.

§ 1. Eesti-Vene rahulepingu art. XI täiendava artikli põhjal Vene nõukogude vabariigi poolt Eesti vabariigile üleantud aktsiaid, obligatsioonide ja teisi väärtpaberid on õigus saada tagasi käesolevas seaduses ettenähtud tingimustel isikutel, kes olid nende väärtpaberite omanikud kuni 14. detsembrini 1917. a., viimaste surma puhul aga nende pärijatel.

§ 2. Eelmises paragrahvis tähendatud väärtpaberite nimekirja on rahaministeerium avaldanud Riigi Teataja lisas nr. 47 — 1926. a. ja Riigi Teataja lisas nr. 107 — 1927. a. Kuue kuu jooksul, arvates käesoleva seaduse maksma hakkamise päevast, võivad § 1. tähendatud isikud pöörduda rahaministri poole nõudmistega väärtpaberite tagasisaamiseks, vastasel korral kaotavad nad oma õigused, ja väärtpaberid jäävad vabariigi omanduseks.

§ 3. Eelmises paragrahvis nimetatud nõudmiste läbivaatamiseks ja otsustamiseks asutatakse rahaministeeriumi juures erikomisjon riigikontrolli esindaja osavõtul, kuhu kuuluvad alaliste liikmetena: kohtupalati liige palati määramisel ja raha- ning kohtuministeeriumi esindajad, kummagist üks vastava ministri määramisel. Komisjoni juhatajaks on kohtupalati liige.

§ 4. Komisjon alustab esitatud nõudmiste läbivaatamist pärast § 2. nimetatud kuuekuulise tähtaja möödumist. Komisjoni tegevus lõpetatakse Vabariigi Valitsuse sellekohase otsuse põhjal.

§ 5. Asjaarutamise päevast teatatakse asjaosalistele või nende volinikkudele politsei kaudu, kui nad oma aadressi teatanud. Komisjoni ees võivad nad kas ise või volinikkude kaudu esitada tõendusi ja anda seletust. Nende mitteilumumine ei takista asja otsustamist.

§ 6. Komisjonil on õigus ka omal algatusel üle kuulata eksperte ja tunnistajaid ning koguda muid tõendusi asja kohta.

§ 7. Komisjon on otsusvõimeline, kui kõik liikmed koos. Otsused tehakse liht hääletenamusega.

§ 8. Komisjon otsustab tagasi anda nõutavad väärtpaberid ühes jooksvate kupongidega nõudjale, kui kogutud andmed põhjendavad tagasiandmist, või vastasel korral nõudmist tagasi lükata ja väärtpaberid jätta riigi omanduseks.

§ 9. Komisjoni tagasilükke otsuse korral on nõudjal õigus nõuda väärtpabereid riigilt tsiviilkohtu korras.

Nõudepalved esitatakse Tallinna-Haapsalu rahukogule ühe kuu jooksul, arvates tagasilükke otsuse kättesaamise päevast.

§ 10. Nõudmise rahuldamise ja vastava kohtuotsuse seadusjõusse astumise korral antakse välja nõudjale väärtpaberid ainult pärast § 12. ja 13. ettenähtud maksu õiendamist. Nõudjal pole õigust saada riigilt kohtu ega asjaajamise kulusid, välja arvatud kulud kohtuastmetes, kuhu asi läks arutamiseks kostja poole edasikaebusel.

§ 11. Asjaajamise kuludeks komisjonis võetakse maksu igalt nõudjalt obligatsioonide ja pantkirjade pealt 3% suuruses ja muude väärtpaberite pealt 5% suuruses nimesväärtusest, mis tasutakse nõudmise esitamisel. Nimesväärtuse ümberarvamisel kroonidesse loetakse üks rubla — poolteist senti.

§ 12. Komisjoni määramise või kohtuotsuse järgi väärtpaberite väljaandmise korral nõudjale võetakse nõudjalt riigi kasuks tasu, mis määratakse väljaantavate paberite koguväärtusest Tulumaksu seaduse muutmise seaduse (R.T. nr. 149 — 1924.) § 21. tabelis ettenähtud protsentides. Paberite väärtuse, millest võetakse tasu, hindab komisjon rahaministri poolt väljaantavate juhtnööride järgi.

Kui paberite väljaandmine ei teostu korraga, arvestatakse tasu arvutamisel kõigi nende tagasiantavate paberite väärtuse kogusumma, mis üks ja sama isik riigilt saab käesoleva seaduse põhjal.

§ 13. Kui nõudja peab liiga kõrgeks komisjoni poolt määratud hinna (§ 12), on tal õigus teatada omalt poolt paberite hinda.

Sel juhtumisel on rahaministeeriumil õigus omandada neid pabereid riigile, makstes nõudjale tema poolt teatatud hinna, arvates maha sellest § 12. ettenähtud tasu. Ei soovi rahaministeerium neid omandada riigile, võetakse nõudjalt § 12. ettenähtud tasu tema poolt teatatud hinnast.

§ 14. Kõik komisjonile esitatavad palvekirjad ja teised paberid kuuluvad tempelmaksustamisele.

§ 15. Komisjoni liikmetele ja riigikontrolli esindajale maksab riik tasu igaleühale 7 krooni 50 senti koosoleku eest.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Abisekretär J. Piiskar.

109. Vabariigi Valitsuse otsus 2. märtsist 1928 a.

1) Kinnitada juhtnöörid riigimajades riigiteenijatele elukorterite üürihinna normeerimise kohta ja kohustada kõiki riigiasutusi neid juhtnööre läbi viima võimalikult 1. aprilliks 1928 a.

2) Riigiteenijate normaalkorteriks lugeda korter, mille üürihind riigimajades riigiteenijate elukorterite üürihinna normeerimise juhtnööride alusel ei ulatu kuus üle 20% vastava teenija kuupalgast.

3) Ametnik, kes vastava asutuse teenistusest lahkub, peab temale üürile antud korteri selle asutuse nõudmisel vabastama ühe kuu jooksul.

4) Eraisikutele riigimajades üüritavate korterite üürihind määrata maksvate seaduste alusel, arvesse võttes turu hindu ja teisi kohalikke tingimusi.

Kinnitada selle täiendusega, et ametkonnadel on õigus majades, kus maksuline vesi, üürikuudelt peale üüri ka veemaksu võtta.

Riigivanem J. Tõnisson.

Teedeminister A. Kerem.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 2. märtsil 1928 a. kinnitatud

Juhtnöörid riigimajades riigiteenijate elukorterite üürihinna normeerimise kohta.

§ 1. Riigimajades riigiteenijate elukorterite üürihinna määramisel võetakse aluseks köetavate ruumide põrandapind.

Köetavateks ruumideks arvatakse: elutoad, teenijatetoad, köögid. Välja arvatud on eeskojad ja koridorid, kuigi nad köetavad on, mis loetakse vastaval korral kõrvalruumide hulka.

Kõrvalruumideks loetakse kõik korteri juurde kuuluvad ruumid ühes korteriga või eraldatult, mis selle määruse järgi teisiti üüritasu alla ei kuulu, nagu: eeskojad, koridorid, kinnised verandad, külmad toad, sahvrid, puukuurid, keldrid, pesuköögid jne. — kui need kuuluvad korteri juurde eraldi.

Kõrvalruumide suurus võetakse elukorterite üürihinna väljaarvamisest arvesse §§ 4 ja 5 ette nähtud korras, kui ta ei vasta § 7 ette nähtud normidele.

Märkus. Kui suur korter jaotatakse osadesse ja igal osal on oma peremees, siis võetakse üürihinna aluseks iga osa köetava põrandapinna suurus.

§ 2. Üürihind põrandapinna üksuse-ruutmeetri pealt määratakse vastavalt elukorterite asukohale järgmistes raioonides:

I. Tallinna südalinn (politsei VI jaoskonna piirkond) ja südalinnale vastavad raioonid üürihinna määramise komisjoni (§ 9) otsusel.

II. Tallinna alevid ja teised linnad.

III. Alevid ja maakohad.

Kui köetavate ruumide põrandapinna suurus on kuni 60 ruutmeetrit, siis on põhiüüri hind I all tähendatud kohtades 30 senti, II all tähendatud kohtades 25 senti ja III all tähendatud kohtades 20 senti iga ruutmeetri pealt ühes kuus.

Kui nimetatud pinna suurus on üle 60 ruutmeetri, siis on põhiüüri hind I all tähendatud kohtades 40 senti, II all tähendatud kohtades 35 senti ja III all tähendatud kohtades 30 senti iga ruutmeetri pealt ühes kuus.

§ 3. Köetavate ruumide põrandapinna üksushinna määramisel loetakse III korra põrandapinna üksushind 90%, IV korra — 80%, V korra — 70%, VI korra — 60%, keldrikorra ja pööningu tubade — 50% I ja II korra põrandapinna üksushinnast, mis mõlemale viimasele ühesugune ja vastab § 2 toodud põhiüüri hinnale.

Märkus. Mansardkord loetakse täiskorraks.

§ 4. Põrandapinna üksushind kõrgendatakse protsendi näol, enne maja korra arvesse võtmist § 3 järgi, arvesse võttes järgmisi erimõnusi: a) korteri parem väljaehitus, b) kõrvalruumide rohkus, c) vannituba, d) elektrivalgustus.

Korteri parema väljaehituse (v. § 6) arvel kõrgendatakse põrandapinna üksushinda 0,5 kuni 5% võrra I korra põrandapinna üksushinnast.

Iga kõrvalruumi aluspinna ruutmeetri pealt, mis üle normi (v. § 7) on, arvatakse köetava põrandapinna üksushinnale juurde kuni 0,5% I korra põrandapinna üksushinnast.

Vannituba kuulub põrandapinna suhtes kõrvalruumide hulka, kuid tema olemasolemisel kõrgendatakse mõnusemaksuna köetava põrandapinna üksushinda 1 kuni 2% võrra I korra põrandapinna üksushinnast.

Elektrivalgustuse eest lisatakse põrandapinna üksushinnale juurde 0,6% I korra põ-

randa-pinna üksushinnast. Tasu elektrivoolu eest maksab üürnik eriti.

§ 5. Põranda-pinna üksushind alandatakse protsendi näol, enne maja korra arvesse võtmist § 3 järgi, ebamõnususte tõttu järgmiselt:

1) Iga kõrvalruumi aluspinna ruutmeetri pealt, mis alla normi on, arvatakse köetava põranda-pinna üksushinnast maha kuni 0,5% I korra põranda-pinna üksushinnast.

2) Kui korteri jaoks puudub köök, siis arvatakse köetava põranda-pinna üksushinnast maha kuni 25% I korra põranda-pinna üksushinnast.

3) Kui klosett on väljaspool peaseinu, siis arvatakse köetava põranda-pinna üksushinnast maha kuni 2% I korra põranda-pinna üksushinnast.

4) Kui klosett on majast eraldatud, väljas, siis arvatakse üksushinnast maha kuni 5% I korra põranda-pinna üksushinnast.

5) Kui puudub vesivarustus ja kanalisatsioon, siis arvatakse köetava põranda-pinna üksushinnast maha 1 kuni 2% I korra põranda-pinna üksushinnast.

6) Kui puudub peale vesivarustuse ja kanalisatsiooni veel veekaev maja krundil, siis arvatakse köetava põranda-pinna üksushinnast maha kuni 20% I korra põranda-pinna üksushinnast.

Märkus. Kui korter kohalikkudele elamistingimustele näilikult ei vasta, võib üürihinna määramise komisjon üürihinna veelgi vähendada, seda eriti protokollis põhjendades, kuid igal juhtumisel mitte üle 25% I korra põranda-pinna üksushinnast.

§ 6. Korteri parema väljaehituse all tuleb mõista: põranda parketti, puust või mineraalainest lihvitud seinapaneeli, klaseeritud kahvlitest seinakatet vannitubades, köökides ja eestubades, kodumaa tamme- või muust väljamaa puust paremini välja töötatud ja poleeritud uksi, kunstlikult valmistatud ja laele kinnitatud karniise ja rosette, kasettidena või muul rikkalikul viisil välja töötatud paneele. Veevõetud karniise ja kahvlitest kaminaid ei võeta arvesse.

§ 7. Kõrvalruumide norm määratakse kindlaks: kui köetavate ruumide põranda-pind on kuni 60 ruutmeetrit suur, siis arvatakse normaalseks kõrvalruumide aluspinnaks 40% köetavate ruumide põranda-pinnast; kui köetavate ruumide põranda-pind on 300 või rohkem ruutmeetrit suur, siis arvatakse normaalseks kõrvalruumide aluspinnaks 20% köetavast põranda-pinnast; köetava põranda-pinna suuruste 60 ja 300 ruutmeetri vahel olevatele arvudele leitakse normaalne kõrvalruumide protsent interpoleerimise abil.

§ 8. Keskküttega hoonetes tasuvad üürnikud kütte kulud proportsionaalselt köetavate ruumide kantmahule.

§ 9. Üürihinna määramiseks ja keskkütte kulu normeerimiseks moodustatakse vastavas ametkonnas normeerimise komisjon, millest osa võtma kutsutakse riigikontrolli esindaja.

Normeerimise komisjoni protokollid ühes hindamise materjaliga esitatakse alluvuse järgi vastavale keskasutusele kinnitamiseks, kui seda keskasutuse juhataja (ministri) poolt teisiti korraldatud ei ole.

Riigivanem J. Tõnisson.

Teedeminister A. Kerem.

Riigisekretär K. Terras.

110. Rahaministri määrus viina, piirituse, piirituse jätiste, pudelite ja kastide müügihindade kohta.

Alus: Riigikogu poolt 19. detsembril 1923 a. vastu võetud napside ja likööride valmistamise ja müügi seaduse muutmise seaduse § 35, 10. mail 1927 a. vastu võetud piirituse ja alkoholist jookide müügi seaduse §§ 1, 23 ja 25 ning 20. mail 1927 a. vastu võetud tehnilisteks otstarveteks piirituse müügi ja tarvitamise seaduse § 9 (R.T. nr. 150 — 1923, nr. 50 ja nr. 54 — 1927).

Arvates 7. märtsist 1928 a. määratakse viina, piirituse, piirituse jätiste, pudelite ja kastide müügihinnad järgmiselt:

I. Viin ja piiritus pudelites üldtarvitamiseks:

	Üksikhind kroonides
1. Piiritus 95°:	
0,75 liitrit	3.50
0,25 liitrit	1.20
2. Viin 40°:	
3 liitrit	5.40
0,75 liitrit	1.35
0,25 liitrit	—,50

Märkus I. Hinnad on pudelita arvatud ja nende väljaarvamisel aluseks võetud:

1 kraad piiritust lahtiselt	—,60
1 kraad viina lahtiselt	—,55

Märkus II. Müügiileaatmine 0,25-liitrilistes pudelites sünnib edaspidisel korraldusel.

Alus: Vabariigi Valitsuse otsus 28. veebruarist 1928 a.

II. Piiritus napsi- ja likööri- ja alkoholi- te jookide valmistamiseks:

- Kraadihind
kroonides
1. Sisemaa tarviduseks —.33
 2. Väljaveoks —.09

III. Piiritus tervishoidlikuks ja tea- duslikuks otstarbeks:

- Kraadihind
kroonides
1. Apteekidele, riigi ja omavalitsuse
haigemajadele — tervishoiu- ja hoo-
lekandevalitsuse poolt määratud
normides. —.15
 2. Riigi ja omavalitsuse õppeasutustele
ja laboratooriumidele hariduseminis-
teeriumi poolt määratud normides . . . —.15
 3. Farmatsöitilistele laboratooriumidele,
tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse eri-
loaga, tinktuuride, ekstraktide ja
muude piiritust sisaldavate galeeni-
liste preparaatide valmistamiseks, kui
viimaseid preparaate müüakse ainult
haigemajadele ja ambulatooriumidele. —.15
 4. Arstidele, hambaarstidele, loomaarsti-
dele, ämmaemandatele, riigi ja omava-
litsuste ambulatooriumidele ja erahai-
gemajadele tervishoiu- ja hoolekande-
valitsuse poolt määratud normides,
farmatsöitilistele laboratooriumidele. —.20
 5. Kärnatõbiste hobuste ravitsemiseks,
tarvitaja kulul kreolini või petrooleu-
miga denatureeritud —.09

IV. Piiritus ja piirituse jätised keemi- liseks ja tehniliseks otstarbeks dena- tureeritud tarvitajate kulul:

- Kraadihind
kroonides
1. Polituuri- ja lakivabrikutele ja tööstus-
ettevõtetele, kes oma tööstuses tarvita-
miseks lakki ja polituuri valmistavad:
a) puhastatud piiritus I sort . . . —.16
b) puhastatud piiritus II sort . . . —.12
d) piirituse eeljooks —.02
 2. Keemia- ja kosmeetikalaboratooriumi-
dele ja muudeks tehnilisteks otstar-
veteks —.28
 3. Eetrite, estrite, kloroformi ja muude
preparaatide valmistamiseks, kus pii-
ritus keemiliselt muudeks aineteks
ümber töötatakse:
a) puhastamata piiritus —.09
b) puhastatud piiritus —.10
 4. Jõumasinate jaoks puhastamata piiri-
tus, denatureeritud bensooliga või pet-
rooleumiga —.08
 5. Puskari õli:
a) sisemaal müügiks —.20
b) sisemaal ümbertöötamiseks . . —.12,5

V. Väljaveo ainetes sisalduv piiritus:

- Kraadihind
kroonides
- Likööri- ja napsides, piirituslakis, poli-
tuuris, kosmeetilistes ja farmatsöitilis-
tes preparaatides välja veetud piiritus,
väljaveo mööbli ja mööbli osade lakee-
rimiseks ja poleerimiseks tarvitatud
lakis ja polituuris sisalduv piiritus,
kui laki- ning polituurivalmistamise
juures piirituse eeljooksu ei ole tarvi-
tatud —.09

VI. Riigi kulul denatureeritud piiri- tus põletamiseks:

- Üksikhind
kroonides
- 1 toop —.70
 - 1 liiter —.60

VII. Pudelid:

- Tükihind
kroonides
- 1) 3-liitrilised valged ja poolvalged . . . 1.—
 - 2) 0,75-liitrilised poolvalged —.30
 - 3) 0,25-liitrilised poolvalged —.20
 - 4) 0,5-toobilised valged ja poolvalged)

Märkus I. Vigastamata, E.V. ja mahu
määrgiga ning viinalao etiketiga tühjad
pudelid võetakse nende eest makstud hin-
naga müügikohtadesse tagasi vaatamata
selle peale, kust nad ostetud. Tähtsu-
seta vigastused, nagu väiksed eraldunud
killu jäljed, mis pudelisuu rõngast ei
riiva ega suu servast läbi ei ulatu, ei ta-
kista pudelite vastuvõtmist.

Märkus II. Restoranides ja einelau-
dades võetakse neist ostetud pude-
lid tagasi, kui etiketile templiga
märgitud restorani või einelaua nimetus,
kus pudel müüdnud.

Märkus III. Pudelite eest sisse-
tulnud summad makstakse Eesti
Panga osakondadesse aktsiisi pea-
valitsuse deposiidi arvele.

VIII. Kastid:

- Tükihind
kroonides
- 1) Võredegalahtised laudkastid 3.—
 - 2) Võredegalahtised kinnised laudkastid 6.—
 - 3) Võredegalahtised vineerkastid 5.50
 - 4) Võredegalahtised kinnised vineerkastid 7.50

Märkus. Kaste ei müüda, kuid
nende kaotsimineku, vigastuse või
hävinemise puhul makstakse nende
hind riigi sissetulekute arvele.

Käesolevate hindade maksmahakkamisega kaotab maksvuse rahaministri määrus 29. detsembrist 1925 a. nr. 10186 (R.T. nr. 1 — 1926).

Tallinnas, 7. märtsil 1928 a.

Rahaminister A. Teetsov.

Aktiisi peavalitsuse
peadirektor Thomson.

Kinnitusnõukogu peakoosoleku poolt 13. jaanuaril 1928 a. kinnitusnõukogu seaduse §§ 8 ja 12 p. 4 põhjal vastu võetud ja töö-hoolekandeministri poolt sama seaduse § 17 põhjal kinnitatud

111. Määrus tasumaksmise kohta kinnitusnõukogu ja -ameti liikmetele.

§ 1. Kinnitusnõukogu liikmed — tööliste esitajad — saavad tasu kinnitusnõukogu ül-disest, osakondade kui ka nõukogu poolt valitud erikomisjonide koosolekutest osavõt-mise või nõukogu poolt nende peale pandud eriülesannete täitmise eest, mis tingib oma otse-kohesest tööst äraolemist, järgmisel määral:

1) koosoleku tasu 4 krooni iga äraviidetud terve või pooliku päeva eest; kui kinnitusnõu-kogu liige peab sellejuures oma elukohast välja sõitma, siis võetakse arvesse ka teel-oldud aeg. Üle ühe öö-päeva ära viidetud aeg võe-takse arvesse, kui see mitte alla 8 tunni ei ole;

2) oma elukohast väljasõitmiste puhul päe-va- ja sõiduraha, nagu riigiteenijad XIV palga-astmes.

Märkus. Koosoleku tasu, päeva- ja sõidurahade arvestamisel tulevad arvesse võtta kõigilähemad rongid, millega liik-metel võimalik on kohale jõuda ja ära sõita.

§ 2. Kinnitusametite liikmed — tööliste esitajad — saavad tasu kinnitusameti koosole-kutest osavõtmise või kinnitusameti poolt nende peale pandud ülesannete täitmise eest, mis tingib oma otsekohesest tööst äraolemist, tasu järgmisel määral:

1) koosoleku tasu 3 krooni iga äraviidetud terve või pooliku päeva eest; kui kinnitus-ameti liige peab sellejuures oma elukohast välja sõitma, siis võetakse arvesse ka teel-oldud aeg. Üle ühe öö-päeva ära viidetud aeg võe-takse arvesse, kui see mitte alla 8 tunni ei ole;

2) oma elukohast väljasõitmiste puhul päeva- ja sõiduraha, nagu riigiteenijad XIV palgaastmes.

Märkus. Koosoleku tasu, päeva- ja sõidurahade arvestamisel tulevad arvesse võtta kõigilähemad rongid, millega liik-metel võimalik on kohale jõuda ja ära sõita.

§ 3. Kinnitusnõukogu või -ametite poolt kutsutud asjatundjad saavad tasu ühesugustel alustel kinnitusameti liikmetega — tööliste esi-tajatega — § 2 järgi.

§ 4. Koosoleku tasu, päeva- ja sõidurahad tasutakse:

1) kinnitusnõukogu liikmetele — asutuse poolt, kelle peal kinnitusnõukogu kodukorra põhjal lasub kinnitusnõukogu asjaajamine;
2) kinnitusametite liikmetele — vastava jaos-konna tööinspektori poolt kinnitusameti kin-nitusel.

§ 5. Käesoleva määruse maksmahakkami-sega kaotab maksvuse samanimeline määrus Rügi Teatajas nr. 7 — 1921 a.

Töö-hoolekandeminister K. Soonberg.

Peasekretär Joh. Sonin.

112. Tariifinõukogu otsus 17. veebrua-rist 1928 a. eriveotariif nr. 36 muutmise ja täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 204 p. 2.)

Alus: Tariifinõukogu seaduse (R.T. nr. 106 — 1923) § 8.

Tariifinõukogu otsusega 5. veebruaril 1926 a. maksmat pandud eriveotariif nr. 36 (R.T. nr. 14 — 1926) § 3 täienduse (R.T. nr. 20 — 1927) esimene lõige täiendatakse järgmise lausega:

„ja puud ümmargused (pakud) pikkusega kuni 1 meeter, mille veoraha arvatakse üld-tariifi VI klassi järgi 50% kõrgendusega“.

Käesolev otsus hakkab maksmat 15. märtsist 1928 a.

Tariifinõukogu eesistuja
teedeministri abi K. Jürgenson.

Asjaajaja A. Remma.

113. Tariifinõukogu otsus 2. märtsist 1928 a. sadamamaksude-tariif nr. 22 täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 205 p. 1.)

Alus: Tariifinõukogu seadus R.T. nr. 106 — 1923 a.

Vabariigi Valitsuse poolt 28. novembril 1924 a. vastu võetud sadamamaksude-tariif nr. 22 (R.T. nr. 147 — 1924) § 21 täiendatakse järgmise selgitava märkusega nr. 5:

Märkus 5. Põlevkivisaadused: põ-levkiviõli, bituumen, pigi ja asfalt, kui sar-nased tooresnafta ja tõrvale, lugeda p. „a“ alla kuuluvateks.

Käesolev otsus hakkab maksma 15. märtsist 1928 a.

Tariifinõukogu eesistuja
teedeministri abi K. Jürgenson.

Asjaajaja A. Remma.

114. Tallinna linnavolikogu otsus 15. veebruarist 1928 a. lihakaupluste ruumide, liha müügi ja veo kohta käiva sundmääruse täiendamise kohta.

Linnavolikogu poolt 18. märtsil 1925 a. vastu võetud ja Riigi Teatajas nr. 75/76 — 5. mail 1925 a. avaldatud linna sundmääruse „Lihakaupluste ruumide, liha müügi ja veo kohta“ § 6 täiendada järgmise märkusega:

„Kui lihakauplusel oma lihatagavarade hoiu tarvis on linna- või erajahutushoones vastav ruum liha ja lihaproduktide hoiuruumiks üüritud, võib linnavalitsus sellekohase tunnistuse esitamise puhul loobuda keldri nõudmisest lihakaupluse juures.“

Eeltoodud täiendus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea Uesson.

Sekretär Traurig.

115. Tallinna linnavolikogu otsus 15. veebruarist 1928 a. vorstitehaste kohta käiva sundmääruse täiendamise kohta.

Linnavolikogu poolt 19. mail 1926 a. vastu võetud ja Riigi Teatajas nr. 56 — 1. juulil 1926 a. avaldatud „Sundmäärus vorstitehaste kohta“ § 11 täiendada järgmise märkusega:

„Kui vorstitehasel oma lihatagavarade hoiu tarvis on linna- või erajahutushoones vastav ruum liha ja lihaproduktide hoiuruumiks üüritud, võib linnavalitsus sellekohase tunnistuse esitamise puhul loobuda keldri nõudmisest lihakaupluse juures.“

Eeltoodud täiendus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea Uesson.

Sekretär Traurig.

Viljandi maavolikogu poolt 1./2. veebruaril 1928 a. vastu võetud ja kinnitatud

116. Sundmäärus alkoholsete jookidega kauplemise aja ja korra kohta restoranides ja seltside einelaudades Viljandi maal.

Antud 10. mai 1927 a. seaduse nr. 46 (R.T. nr. 50 — 1927) § 38 ja omavalitsuste ajutise korralduse elluviimise reeglite § 7 (Seadl. ja korrald. kogu nr. 173 — 28. juulist 1917 a. art. 953) põhjal.

§ 1. Restoranides, seltside einelaudades ja igasugu joogikohtades, kus alkoholsete jookide müük lubatud maavolikogu nõusolekul, võib kaubelda:

a) äripäevadel kella 9 homm. kuni kella 12 öösel;

b) harilikkudel nädala-pühapäevadel ja teistel pühadel, mis käesoleva määruse § 2 üles ei ole loetud — kella 12 päeval kuni kella 12 öösel.

§ 2. Alkoholsete jookide müük käesoleva määruse alla kuuluvates alkoholsete jookide müügikohtades on täielikult keelatud: palvepäeval, suurel-reedel, esimesel kevadepühäl, esimesel mail, esimesel suvistepühäl ja esimesel jõulupühäl, Riigikogu valimiste ja rahvahääletamise päevadel ja kohalikkude omavalitsuste esituskogude valimispäevadel valimispiirkondades valimiste algusest kuni valimiste lõpuni.

§ 3. Viina ja igasuguste alkoholsete jookide müük on lubatud ainult kohemaksetava raha eest; võlgumüük ja vahetamine asjade ja produktide vastu on keelatud.

§ 4. Igas joogikohas peavad külmad söögid müügil olema. Hoida tulevad nad klaasvõi puhta riidekatte all.

§ 5. Alkoholsete jookide müük alaealistele alla 16 aasta, alg- ja keskkoolide õpilastele ja joobnud isikutele on keelatud.

§ 6. Alkoholsete jookide müügikohtades peab müügile lubatud jookide ja söökide hinnakiri nähtaval kohal üles pandud olema.

§ 7. Joogikohapidajad on kohustatud selle järele valvama, et nende ruumes joobnud isikud ei viibi.

§ 8. Joogikohapidaja või vastutav müüja on kohustatud kohe lõpetama kõik korratused, mis joogikohas viibijate juures ette tulevad, ja selleks tarvilisel korral politsei appi kutsuma.

§ 9. Igas joogikohas peab kord ja puhtus valitsema. Kõik söögi- ja jooginõud, laudlinad, suurätikud jne. peavad olema puhtad.

§ 10. Joogikoha ruumid peavad olema puhad, valged, kuivad, laud- või sileda tsementpõrandaga ja seest mitte alla 9 jala kõrged. Seinad olgu värvitud õlivärviga vähemalt viie jala kõrguseni, kuna muu osa seintest ja niisama ka lagi olgu valgendatud lubjaga või liimivärviga. Ei ole keelatud õlivärviga värvimise asemel tapetida kogu seinad põrandast laeni. Niisama võib ka värvida õlivärviga lagi ja seinad täies ulatuses. Ruumide uksed, aknad ja ahjud peavad olema värvitud õlivärviga. Ohupuhastamiseks peavad olema joogiruumides ventilaatorid või õhuaknad.

§ 11. Seltside einelaudades ja restorani-des peab olema vähemalt kaks üldist tuba — üks puhveti ja teine söögitoa tarvis.

§ 12. Äriruumide mööbel, kui see mitte poleeritud või lakitud ei ole, peab värvitud olema õlivärviga või kaetud vahariidega.

§ 13. Joogiruumides peavad olema metallist või portselanist süljekausid veega. Vett tuleb iga päev uuendada. Paberossiotsade jaoks olgu laudadel tuhatosid; ei ole lubatud pilduda põrandale paberossi- ja tikuotsi ning põrandale sülitada.

§ 14. Sissekäik joogikohta peab olema uulitsalt või maanteelt.

§ 15. Sissekäik, trepid, koridorid ja kõik joogikoha alla kuuluvad ruumid peavad korralikult valgustatud olema pimedal ajal.

§ 16. Äriruumide sissekäigu juures peavad olema matid või restid jalgade puhastamiseks.

§ 17. Joogikohtade trepiesine peab olema alati puhas, kividega prügitatud või paksu kruusakorraga täidetud, nõnda et vesi seal seisma ei jää. Hobuste kinnisidumiseks olgu lasipuud, mis tulevad sagedasti üle lubjata.

§ 18. Iga joogikoha juures peavad olema meestele ja naistele eraldi sisse seatud korralikud ja alati puhtad ning valgustatud väljakäigukohad, ühendatud joogiruumidega koridori või eeskoja kaudu.

§ 19. Igal joogikohal peab olema vastav silt. Joogikohas võib alal hoida ja müüa ainult neid alkoholseid jooke, mis loas ette nähtud.

§ 20. Alkoholsete jookide müügiluba ja joogikohtade kohta antud sundmäärused peavad olema üles pandud äriruumis klaasi all nähtaval kohal.

§ 21. Uusi joogikohti ei saa avada enne, kui nende ruumid on üle vaadatud selleks määratud komisjoni poolt ja tunnistatud vastavateks nende määrustele.

§ 22. Kui töötavate joogikohtade ruumid ei vasta käesoleva sundmääruse nõuetele, siis on maavalitsusel õigus anda tarbekorral nende kordaseadmiseks aega.

§ 23. Aktsiisi- ja politseiametnikud, maavalitsuse liikmed ja maavalitsuse poolt selleks volitatud ametnikud võivad igal ajal ilma takistamata joogikoha ruume üle vaadata.

§ 24. Joogikohapidajad või nende asemikud, kes nende määruste vastu eksivad, võetakse vastutusele R. n. s. § 29 põhjal.

§ 25. See määrus astub jõusse 10 päeva pärast väljakuulutamist Riigi Teatajas. Ühes sellega kaotab maksvuse sundmäärus, mis avaldatud Riigi Teatajas nr. 68/69 — 1923 a. alkoholsete jookidega kauplemise aja ja korra kohta restoranides, seltside einelaudades ja igasugu joogikohtades Viljandimaal.

Viljandis, 27. veebruaril 1928 a. Nr. 459.

Maavalitsuse esimees H. Lauri.

Sekretär A. Siitam.